

Nationaal Sportvelden Congres Willem II-stadion over verduurzamen, samenwerken en innoveren

Spekersprogramma in nieuw jasje met afwisseling door videofilms

Op 20 november 2014 werd voor de achtste keer het Nationaal Sportvelden Congres gehouden in het Willem II-stadion in Tilburg. Er waren dit jaar drie thema's, te weten verduurzamen, samenwerken en innoveren.

Auteur: Santi Raats

Verduurzamen

Willem II-trainer Jurgen Streppel trapte het congres af. Hij prikkelde het publiek om een discussie te voeren over het actuele onderwerp 'kunstgras in de eredivisie'. Zelf gaf hij in zijn praatje aan een fel tegenstander van kunstgras te zijn. 'Voetbal hoort gewoon thuis op natuurgras', stelde hij fel. Streppel heeft erg zijn best gedaan om het bestuur van Willem II ervan te overtuigen niét op kunstgras over te gaan, hoewel er calculaties waren gemaakt waaruit bleek dat kunstgras goedkoper was. 'Veel clubs maken de overstap naar kunstgras uit armoede', zei de trainer tegen de zaal, 'maar zolang het financiële verschil acceptabel is, moeten we trouw blijven aan natuurgras in de eredivisie. Bij Willem II konden

we gelukkig toch op natuurgras blijven spelen doordat we een goede trainingslocatie hebben, direct achter ons stadion. De Nederlandse competitie moet uit het slop komen wat betreft internationaal aanzien en dat gaat met kunstgras zéker niet lukken. Dat kan ik niet duurzaam noemen.'

Hugo de Vries van Greenfields zag wel degelijk het duurzame in van kunstgras. In een videoboodschap bracht hij over dat hij stadions door kunstgras heeft zien veranderen van lege, naargeestige plekken naar levendige centra in de gemeenschap waar altijd iets te beleven is. Wanneer dagvoorzitter Gerard Korthout, die zelf in zijn jeugd jaren bij Willem II speelde, aan de zaal vraagt wie er voorstander is van natuurgras

in het betaalde voetbal, staat nagenoeg de hele zaal op.

Dat duurzaamheid naast een milieu- en een sociale component ook nog een economische component heeft, wordt duidelijk in Jan Plooij's videofilmverhaal. Hij stelt dat duurzaam onderhoud begint bij duurzame machines. 'Als ik zie welke innovaties met veel geweld op de markt worden gebracht als duurzaam, bijvoorbeeld elektrische maaiers, die dan na drie jaar al weer bij het grof vuil staan omdat ze toch niet voldoen of technisch onvoldoende zijn doorontwikkeld, dan heet dat voor mij niet duurzaam. Als bedrijf heb je een duurzame machine wanneer je die voldoende doorontwikkelt, zodat het product zo lang mogelijk op de markt kan blijven. Als je dat constant

doet, werk je aan betrouwbaarheid. Daarnaast is *cost of ownership* onontbeerlijk. Hierdoor lever je machines die op de lange duur de beste prijs-kwaliteitverhouding hebben.'

Samenwerken

Clubvoorzitter Jan Hoppen opende het themablock 'samenwerken'. Als voormalig groot projectontwikkelaar in Brabant, nog steeds ondernemer en voorzitter van voetbalvereniging Beek Vooruit, timmert hij proactief aan de weg voor zijn 'clubpie'. Gelukkig heeft hij daar meer verstand van dan van Powerpoints afdraaien, want de techniek van het Willem II-stadion moet hem meermalen uit de brand helpen. Beek Vooruit barst uit zijn voegen. Door alle talenten uit zijn ledenbestand

op te trommelen, heeft het clubbestuur een plan opgesteld met een voorstel aan de gemeente om te gaan uitbreiden. De club legt zelf een fors bedrag in door een vijfjarige contributieverhoging van elf euro en een lening bij de gemeente tegen een laag rentetarief. Daarnaast betaalt de gemeente de rest. De vraag rijst bij de dagvoorzitter of er voor commerciële bedrijven en adviesbureaus nog wel geld valt te verdienen in deze sector wanneer alles gebeurt door vrijwilligers en liefdewerk oud papier. Het antwoord van meerderen in de zaal klinkt eensluidend: voorlopig is er nog geen bedreiging voor de genoemde partijen. Wim Glaap van Copier Groep noemt wel de rol van de overheid, het gevaar dat zij zich ontdoet van haar verantwoordelijkheid, wanneer te snel geconcludeerd wordt dat 'clubs het allemaal wel zelf kunnen'. Het is immers de taak van de overheid om sport te faciliteren, en de zelfredzaamheid van clubs is bij lange na nog niet genoeg om de eigen broek volledig op te houden. Participatiepercentages reiken nooit boven de 20 procent en blijven vaak steken op een bescheiden eigen bijdrage van 10 tot 15 procent. De sportsector kan nog lang niet zonder de overheid. Glaap zegt daarover: 'Er wordt vandaag de dag op alle vlakken participatie gevraagd van de burger, zoals ook op het gebied van mantelzorg. Maar je kunt als burger niet alles! Er is altijd maar een héél klein percentage van je vereniging dat je in je kader of bestuur kunt inzetten. Want de groep die participatie mogelijk maakt voor een sportvereniging, moet heel zakelijk zijn. Door de bank genomen hebben voetbalverenigingen minder zakelijk ingestelde leden dan bijvoorbeeld hockeyverenigingen.' Glaap wijst hier op de eerder getoonde videoboodschap van HC Leonidas-voorzitter Robbert Weever, die in een mum van tijd een exploitatiemodel voor een professionele ijsbaan op papier had en met het bestuur tot uitvoering bracht op de hockeyclubaccommodatie. 'Maar met de vergrijzing moet de overheid ook niet verwachten dat er even veel leden inzetbaar blijven op de sportvereniging. Gepensioneerden hebben ook andere leuke dingen te doen! Daarnaast zijn we in Nederland behoorlijk verwend met onze accommodaties. De exploitatie ervan komt zelden onder de twee ton. De burger kan dat helemaal niet opbrengen. Daar ligt dus een taak en maatschappelijke verantwoordelijkheid voor de gemeenten; anders breken zij in een mum van tijd talloze kleinere clubs af.' Fieldmanager vraagt zich nog af hoe de ervaren in de markt zijn, nu deze door participatie toch fundamenteel aan het veranderen is. Silvain

van der Wiel van Copier Groep, die door Jan Hoppen werd aangehaald als een enthousiast lid dat heeft meegedacht bij het opzetten van het plan voor de gemeente, vertelt hoe anders het is om met een club om tafel te zitten dan met de gemeente. Hij zegt het niet met zoveel woorden, maar in zijn geval had de club minder voorgeschreven eisen en voorwaarden dan gemeenten doorgaans hebben. 'Als medesamensteller van het plan had ik bij de voetbalvereniging behoorlijk wat vrijheid om mijn creativiteit in te zetten. Dat was heel leuk.'

'Veranderen zit niet in anderen, maar in jezelf'

Innoveren

De dagvoorzitter heft na een netwerkpauze een lied aan over innovatie: 'Veranderen zit niet in anderen, maar in jezelf'. Welk bedrijf weet beter wat innoveren is dan het grote Philips? Designmanager Mark van Doorn van Philips vertelt hoe Philips te werk gaat als het gaat om het aan klantwensen laten voldoen van voetbalstadions: het ondervraagt bezoekers naar hun beleving op het gebied van veiligheid en sfeer. Vervolgens richt Philips werkgroepen op met betrokken partijen, zoals stadionmedewerkers, supporters en politie, om concreet te maken wat praktische innovaties kunnen zijn, zoals veiligheidsvestjes die tevens licht uitstralen om kaartjes goed te kunnen controleren, of stadionverlichting in dezelfde kleuren als die van de verschillende spelerstenues. Doorontwikkeling van ledverlichting is natuurlijk ook een hot item. Pas na een doorwrocht marketingonderzoek gaat een conceptontwikkeling van start. Dit is totaal anders dan hoe er tot nu toe is geïnnoveerd in de sportveldenbranche op cultuurtechnisch niveau. Dat laat de videofilm van Ko Rodenburg zien. Hij vertelt daarin hoe de Fieldtopmaker en de Redexim Vertidrain zijn ontstaan naar aanleiding van problemen waar men in de praktijk tegenaan liep. 'Wij kampten voortdurend met een straatgrasprobleem. Daarom ging ik op zoek naar een machine die dat kon verhelpen. Inmiddels wordt de Fieldtopmaker over de hele wereld verkocht.' Ook Joost Sweep van KSP Kunstgras zegt dat de praktijk zijn inspirator is. 'Een werk is pas af als het écht af is. Dat betekent in het geval van kunstgrasvelden verwijderen: lange dagen maken. Want daardoor kan er zo snel mogelijk weer een nieuw veld aangelegd worden en is het veld ook weer snel bespeelbaar. De kunst-

FIELDMANAGER OF THE YEAR

grasafhaalmachine bestond al, maar we hebben geïnvesteerd in uitbreiding van ons machinepark en in manschappen, zodat we snel en slim kunnen werken.'

Uitreiking Green Innovation Award 2015

Voor de eerste keer werd tijdens het Nationaal Sportvelden Congres de Green Innovation Award uitgereikt in de categorie Sport. Het concept 'Geen garantie maar speelgarantie' van AH Vrij is de winnaar geworden van deze award.

AH Vrij kreeg de prijs door middel van een stemming via de social media. De topvier van genomineerden bestond uit de volgende bedrijven: AH Vrij met zijn innovatie 'Geen garantie, maar speelgarantie.' Dit product is geen innovatie in technische zin, maar een nieuwe manier van werken. Hydrorock innoveert met infiltratieblokken die zeer natte periodes kunnen verwerken – een slimme anticipatie op het veranderende klimaat. Melspring is duurzaam in optima forma met Vitalphos, een meststof die gemaakt wordt uit aardappelschillen. CAV Agrotheek maakt sportvelden aaltjesvrij met stoom.

De afgelopen maanden heeft de redactie van de vakbladen Fieldmanager en Greenkeeper druk gezocht naar de meest opzienbarende sportieve innovaties van 2014. Over al deze innovaties zijn artikelen geschreven in de vakbladen. De lezers van de bladen hebben door middel van een stemformulier op de websites een winnaar gekozen. Er werden meer dan 3000 stemmen uitgebracht.

Geen garantie maar speelgarantie

Het concept 'Geen garantie maar speelgarantie' van AH Vrij is een nieuwe manier van aanbesteden. Uitgangspunt hierbij is dat het gaat om de burger en gebruiker die lekker wil voetballen, en een gemeentelijke overheid die dat mogelijk moet maken. De gemeente Den Haag en AH Vrij hebben een overeenkomst gesloten voor de aanleg en het onderhoud van een kunstgrasveld bij voetbalvereniging TAC '90. Het veld heeft een prestatiegarantie van twaalf jaar. Aannemer AH Vrij neemt daarmee alle verantwoordelijkheid uit handen van de gemeente en levert een kunstgrasmat die een besparing oplevert op de onderhoudskosten: dienstverlening die professionele gebruikers inzicht geeft in het gebruik van hun machines. Op de machine wordt een sensor gemonteerd. Deze sensor doet feitelijk niets meer dan het tellen en timen van het aantal vonken van de bougie. Alle gegevens worden volautomatisch doorgestuurd naar het web. Afhankelijk van

de configuratie kan met de urenregistratie ook de identiteit van de gebruiker worden meegestuurd.

De dagvoorzitter zong een uitbundig overwinningssong voor Jan Vrij, waarna Vrij de prijs van hoofdredacteur Hein van Iersel in ontvangst nam. De dagbezoekers werden bedankt voor hun komst en het avondprogramma werd een verdieping hoger voortgezet.

Uitreiking Fieldmanager of the Year Award

Hein van Iersel dankte twee juryleden die door roulatie dit jaar afzwaaiden: Patrick Balemans van de KNVK en John Ariëns van Kiwa Isa Sport. De nieuwe juryvoorzitter – en eerste Fieldmanager of the Year 2010 – Bernard van den Bosch riep alle genomineerden naar voren: Martine Beisiegel van de gemeente Tiel, Wim Kerkhofs van KRC Genk, Jacco Meijerhof van Hofmeijer Civiel- en Cultuurtechniek, Theo van Rossenberg van Jos Scholman Groen bv, Eddy de Boer van BTL Realisatie en Eduard Kruiper van de gemeente Hellendoorn.

Juryrapport

Van den Bosch gaf aan dat er dit jaar meer fieldmanagers waren opgegeven dan in voorgaande jaren: meer dan veertig. Het afgelopen jaar is de jury druk bezig geweest met het interviewen, bezoeken en evalueren van de kandidaten die meedongen naar de prijs. Deze kandidaten, afkomstig uit Nederland en België, zijn voor het overgrote deel aangemeld door hun collega's. De jury werd naast Bernard van den Bosch gevormd door Gerrit de Koe, Ernst Bos, Co Vos, Aad van Wijk en Joost Schuijs.

Het juryrapport over Martine Beisiegel luidde dat zij heel ambitieus haar werkervaring aan het opbouwen is, over Wim Kerkhofs werd aangestipt dat hij reeds een sterke eigen koers vaart en kennis deelt, Eddy de Boer werd geprezen om zijn planningstalent, Jacco Meijerhof om meerdere vaardigheden, waardoor de dagvoorzitter zich hardop afvroeg 'Wat kan hij niet?' en Eduard Kruiper om het opzetten van een volwaardige cultuurtechnische afdeling en het behoud daarvan gedurende meer dan 35 jaar. Theo van Rossenberg werd in het juryrapport omschreven als iemand die alles al heeft gezien in de sportveldenbranche en zowel theoretisch als praktisch uitstekend onderlegd is.

Slapstickfilm genomineerden

In korte videofilms die op het projectiescherm verschenen, stelden zij zich allemaal voor, waarna

zij in een slapstickfilm een ludieke wedstrijd met elkaar aangingen in de disciplines doelnet ophangen, belijnen en maaien. Nadat Jacco Meijerhof in de slapstick verstrikt raakte in het net, Theo van Rossenberg struikelde tijdens het belijnen en verf over zich heen kreeg en Wim Kerkhofs zijn vingers afsneed tijdens het maaien, werden ook Eduard Kruiper en Eddy de Boer 'weggeschoten' door een voorbijvliegende voetbal. Martine Beisiegel bleef als winnaar over.

Winnaars Theo van Rossenberg en Wim Kerkhofs Snel daarna maakte Bernard van den Bosch de échte winnaars bekend: Wim Kerkhofs als Young Talent en Theo van Rossenberg als de nieuwe Fieldmanager of the Year. Fieldmanager feliciteert beiden met de overwinning! Ook felicitaties aan de andere fieldmanagers, die het zover schopten dat zij genomineerd werden en het wedstrijdtraject in zijn gegaan.

Het juryrapport zegt verder over Theo van Rossenberg dat hij meer dan 35 jaar ervaring in diverse functies in de branche heeft en de ins en outs van alle soorten sportvloeren kent. Hij heeft op eigen initiatief en kosten diverse opleidingen gevolgd in binnen- en buitenland en is al jaren een betrouwbare steunpilaar van opleidingen voor greenkeeping en sportveldbeheer. Ook leidt Theo zelf jongeren op in veldonderhoud en bijkomende zaken en is hij mentor van de jonge directie van Jos Scholman BV. Hij is een echte vakman en organisator en communiceert op alle niveaus, tot en met vrijwilligers, trainers en spelers. Hij gaat al jaren mee, maar ziet nog steeds uitdagingen en mogelijkheden voor verbetering en vernieuwing en is een uitstekend uithangbord voor het vakgebied.

Van Rossenberg en Kerkhofs werden overstelt met felicitaties. Als gepaste afsluiting van de uitreiking kropen alle Fieldmanagers of the Year bij elkaar voor een groepsfoto: Bernard van den Bosch, Peter Mook, Ad van de Luitgaarden, Bertus Carelse, Maarten van Heck, Theo van Rossenberg en Wim Kerkhofs.

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4995